

کنوکه هیست چگونه تولد یافت

■ نمایشگاه طنز فلانان

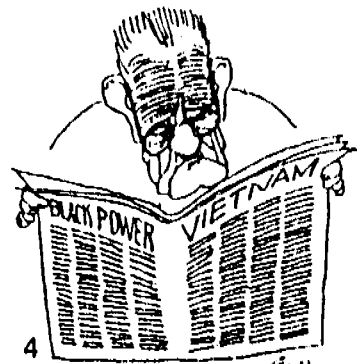
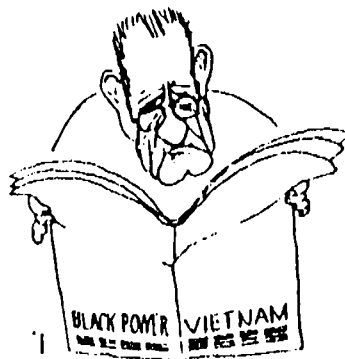
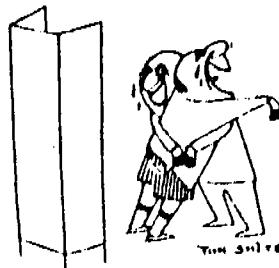
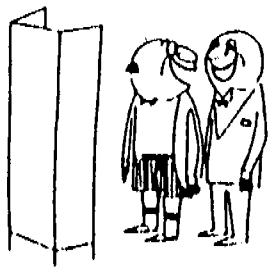
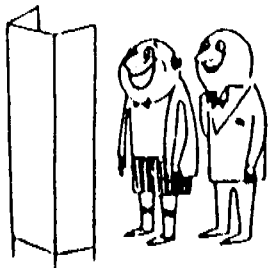
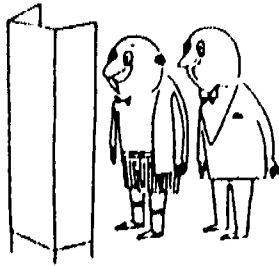
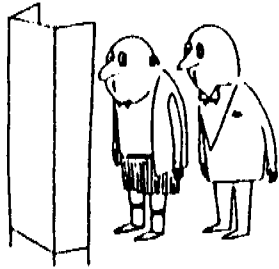
در ۱۹۵۲، یوزف وان اورستراتن (Jozef van Overstraeten) نمایشگاه طنز فلانان را بنیان نهاد. سازماندهی این نمایشگاه به سازمان جهاتگردی فلانان واگذار شده بود. در آن زمان، وان اورستراتن ریاست مؤسسه را بر عهده داشت، فرانس ورسترکن (Frans Verstreken) متصدی هنرهای تجسمی آن بود و شخصیت‌هایایی چون ویلی واندرستن (Willy Vandersteen)، مارک اسلن (Marc Sleen) باب ده‌مور (Bob de Moor) و

تاریخچه جشنواره کاریکاتور بلژیک

تاریخ جشنواره بین‌المللی کاریکاتور بلژیک در کنوکه-هیست، بر پایه افزایش تدریجی علاقه مردم فلاندر به کاریکاتور پس از جنگ جهانی دوم بنا شده است. در آغاز، انتشار نشریه "Pallietkerke" با تصاویر متعددی که فلانان‌هایا هلندی زبانان بلژیک را به‌نمایش می‌گذاشت، در ۱۹۲۵ به اختلافات موجود میان نواحی فرانسه زبان و هلندی زبان این کشور دامن زد.

کنوکه هیست چگونه تولد یافت

آشنایی با چگونگی پیدایش نمایشگاه‌های بین‌المللی که در عرصه جهانی هنر کاریکاتور به موفقیت‌هایی نیز دست یافته‌اند، حداقل سبب می‌شود که متولیان فرهنگی این دیار که گوشه‌چشمی به این هنر مظلوم دارند، با بهره‌گیری از تجربیات موفق آنها از تکرار تجربیاتی که منجر به ایستادن گامهای خسته و بیرمق کاریکاتور می‌شود، جلوگیری کنند.

کاریکاتورهای آن نگاه می‌کنند تا مطالب چاپ شده. به این ترتیب بود که هر برشت به همراه اریک پارز (Eric parz) وی از ۱۹۸۵ برای «هیست» کار میکند و تعدادی دیگر آغاز به کار کرد.

تعدادی از کاریکاتوریست‌های فلانمان برای شرکت در اولین «نمایشگاه طنز» که در تابستان سال ۱۹۶۲ بازگشایی شد، دعوت شدند. در اولین سال برگزاری نمایشگاه، حدود ۱۵۰۰۰ دیدارکننده برای تماشای آثار هنرمندان کاریکاتوریست عازم هیست شدند. در پی این موفقیت بزرگ، برگزاری نمایشگاه بسیار زود به یک سنت تبدیل شد.

■ جشنواره کاریکاتور

در ۱۹۶۳، در «نمایشگاه» به روی همه کاریکاتوریست‌های بلژیک گشوده شد و در ۱۹۶۴ «جشنواره کاریکاتور جهان» به وجود آمد. حدود ۸۰۰ نام به این جشنواره فرستاده شد و حدود ۶۰ کاریکاتوریست از سراسر جهان با ارسال آثارشان در آن شرکت کردند. در پایان، این جشنواره به مهم‌ترین جشنواره بین‌المللی کاریکاتور تبدیل شد و ریاست آن را کماکان اریک پارز عهده‌دار بود.

به این ترتیب، کاریکاتوریست‌های فلانمان توانستند افکار و آثار خود را به جهانیان بشناسانند. در ۱۹۶۹، هوگو که (Hugo de Kempeneer) ("Hogoke") اولین جایزه «نمایشگاه بین‌المللی کاریکاتور مونترال» (کانادا) را به خود اختصاص داد. البته مسئله رقابت، به لحاظ شیوه قضات، بحث‌های بسیاری را سبب شد، اما برگزاری این رقابت دیگر به یک سنت تبدیل شده بود.

جومویلپاس (Joe Meulepas) معروف به «بیل» در شماره ۱۳ تن کاریکاتوریستی که به همکاری دعوت شده بودند، قرار داشتند.

بنیانگذاران این نمایشگاه بسیار تمایل داشتند جو اسپیر (Jo Spier) هلندی را نیز به عنوان مهمان افتخاری دعوت کنند، اما او کشورش را به قصد ایالات متحده ترک کرده بود. «نمایشگاه طنز فلانمان» با موفقیت بسیاری روبرو و در سایر نقاط نیز برگزار شد. از دیدگاه وان اورستراتن، اغلب آثاری که در این نمایشگاه به نمایش گذاشته شدند، بسیار ساده بودند. در ۱۹۵۴، اولین نمایشگاه دوسالانه آغاز به کار کرد. در این موقعیت، کاریکاتوریست‌ها سخت تلاش می‌کردند.

در ۱۹۵۶، «نمایشگاه طنز فلانمان» موفقیت مناسبی را برای پیشرفت جرارد آلستینز (Gerard Alsteens) معروف به گال (GAL)، فراهم آورد. در این سال، نمایشگاه برای اولین بار به خارج از کشور و به شهر لاهه در هلند منتقل شد، اما همچنان به صورت نمایشگاهی کاملاً فلانمان، بدون شرکت کاریکاتوریست‌های خارجی برگزار شد. «نمایشگاه طنز فلانمان» ۲۰ سال به کار خود ادامه داد.

■ هیست

هوبرشت گویرت (Hubrecht Gobert)، رئیس جهانگردی شهر هیست، به دنبال وسیله‌ای برای سرگرم کردن جهانگردهای خود به هنگام هوای بد و طولانی بود که با «نمایشگاه طنز فلانمان» آشنا شد. پیش از این نیز از تحقیقات خود چنین نتیجه گرفته بود که خوانندگان یک روزنامه در وهله اول به

جشنواره جهانی «کنوکه-هیست» (۱۹۶۲-۱۹۹۶)

این نمایشگاه از ۱۹۶۲ شروع به کار کرد و اولین مسابقه آن در ۱۹۶۴ برگزار شد. برندگان سالهای ۱۹۶۴-۱۹۷۹ عبارتند از:

- ۱۹۶۴: چین- پل والرینوز «پیشا» (بلژیک)
- ۱۹۶۵: تون اسمیتز (هلند)
- ۱۹۶۶: ویرجیل پارتج «ویپ» (آمریکا)
- ۱۹۶۷: جرارد آکستینز «کال» (بلژیک)
- ۱۹۶۸: ویلیام وان مالنس (هلند)
- ۱۹۶۹: موريس هنری (فرانسه)
- ۱۹۷۰: آدولف اولهن (آلمان)
- ۱۹۷۱: زوران جوانویک (یوگسلاوی)
- ۱۹۷۲: فروه بوغان (ترکیه)
- ۱۹۷۳: میخائیل زلاتکوسکی (روسیه)
- ۱۹۷۴: گوس اونگ (هلند)
- ۱۹۷۵: جانوسز ماجوسکی (سوئد)
- ۱۹۷۶: نیکولاس پکارف (بلغارستان)
- ۱۹۷۷: رومن سیمونف (بلغارستان)
- ۱۹۷۸: ولستا زابراستکی (چک-اسلواکی)

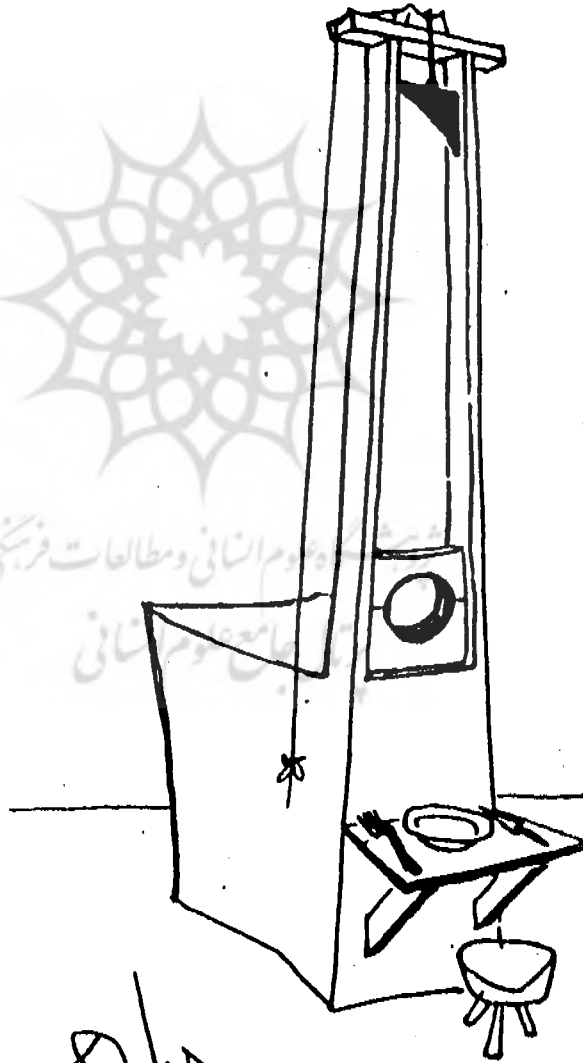
برندگان «کلاه طلایی» ۱۹۹۶-۱۹۷۹

- ۱۹۷۹: فردریک استودر (سوئیس)
- ۱۹۸۰: لوتار اوتو (آلمان)
- ۱۹۸۱: بیبری اسلیوا (چک-اسلواکی)
- ۱۹۸۲: کلیو کلینز (بریتانیا)
- ۱۹۸۳: کلاوس واندرورس (آلمان)
- ۱۹۸۴: ساداو ساکایی (ژاپن)
- ۱۹۸۵: یارپارا هینگر (آلمان)
- ۱۹۸۶: میخائیل زلاتکوسکی (روسیه)
- ۱۹۸۷: اسکرو پوتاریک «فلکس» (یوگسلاوی)
- ۱۹۸۸: کاریف باسیروف (روسیه)
- ۱۹۸۹: ولادیمیر ناشف (روسیه)
- ۱۹۹۰: رولند فیدی (بریتانیا)
- ۱۹۹۱: سناید سرداروی «سنو» (کرواسی)
- ۱۹۹۲: کنجی موریتا (ژاپن)
- ۱۹۹۳: سربک زلیجو (کرواسی)
- ۱۹۹۴: لوک دشماکر «او-سکور» (بلژیک)
- ۱۹۹۵: لوک ورمرش (بلژیک)

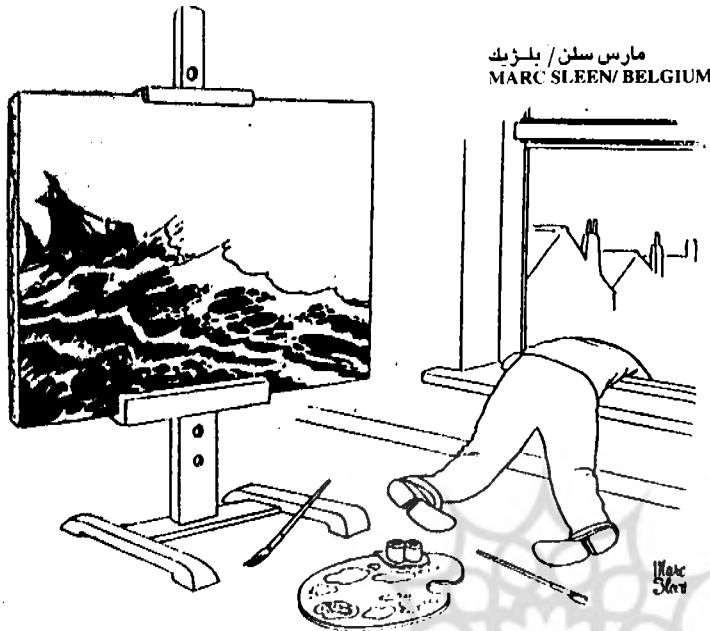
در تاریخ ۳۵ ساله جشنواره «کنوکه-هیست» کشورهای که به طور مداوم در آن شرکت داشتند بر اساس تعداد برندگان جوایز اول، عبارتند از:

- ۱- بلژیک، آلمان (که آلمان شرقی را نیز در بر می‌گیرد)، روسیه (که جمهوری شوروی پیشین را دربردارد)، کرواسی (شامل یوگسلاوی پیشین) هرکدام ۲ برنده
- ۲- هلند (۳ برنده)
- ۳- بلغارستان، بریتانیا، ژاپن، جمهوری چک (شامل چک-اسلواکی پیشین) (هرکدام ۲ برنده)
- ۴- فرانسه، سوئد، سوئیس، ترکیه، آمریکا (هرکدام ۱ برنده)

تنها یک کاریکاتوریست به نام میخائیل زلاتکوسکی (از جمهوری شوروی پیشین، که اکنون در آمریکا زندگی می‌کند)، دو بار موفق به دریافت جایزه (در ۱۹۷۳ و ۱۹۸۶) شده‌است.

PICHA

مارس سلین / بلژیک
MARC SLEEN / BELGIUM

اریک پارز از ۱۹۷۲ به عنوان دبیر «کنوکه-هیست» شروع به کار کرد. وی با مرکز اطلاعات جهانگردی «کنوکه-هیست» همکاری داشت و از آن سال به عنوان دوستدار واقعی هنر کاریکاتور در پشت صحنه شناخته شد. در ۱۹۷۳، وی موفق شد تا حمایت کامل عضو شورای جامعه کنوکه-هیست را به دست آورد. بزودی «کنوکه-هیست» به عنوان جشنواره بین‌المللی کاریکاتور درجه یک شناخته شد و نشانه آن تغییر کرد. آرم جدید کار الکساندر کلاس (Alexandre Klas) از یوگسلاوی بود که طی یک مسابقه برگزیده شد.

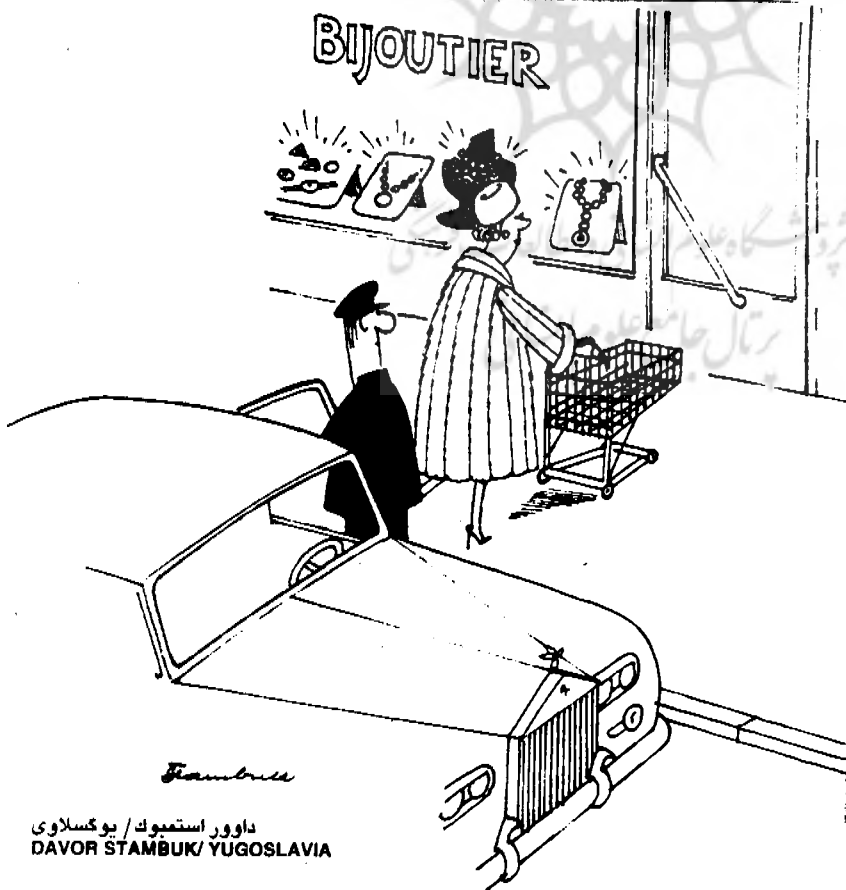
در ۱۹۷۷، کاریکاتورهایی از ۳۶ کشور به این جشنواره ارسال گردید که رکورد جدیدی برای آن محسوب می‌شد.

در آن سال، طی مراسم شانزدهمین جشنواره کاریکاتور ورلد، دیویدز فونڈز ("Davids fonds") یازدهمین کتاب جشنواره را منتشر کرد. در ۱۹۷۷ کاریکاتورها از کیفیت بهتری برخوردار بودند.

«کنوکه-هیست» در زمان مدیریت پارز و دوستر جشنواره بین‌المللی شماره یک شناخته شد. این جشنواره دارای نمایشگاهی بزرگ، جوایز نقدی قابل توجه، یادگارهای جالب و کتاب‌هایی با کیفیت چاپ عالی بود.

پس از انتخابات ۱۹۸۸ بلژیک، حزب سیاسی دوستر شکست خورد و وی از کنوکه-هیست کناره گرفت. اما اریک پارز با تجارب فراوان در پست مدیر مسئول «کنوکه-هیست» باقی ماند. امسال وقت آن رسیده که اریک پارز با جشنواره بین‌المللی «کنوکه-هیست» خداحافظی کند. وی پس از ۲۴ سال خدمت به عنوان مسئول جشنواره و ۲۰ سال کار با عنوان مدیر «مرکز بین‌المللی جهانگردی» کنوکه-هیست بازنشسته خواهد شد. او در ۲۵ سال گذشته یکی از مهم‌ترین شخصیت‌های جهان کاریکاتور بوده است. پارز حقیقتاً عاشق هنر کاریکاتور و فردی حساس و دقیق نسبت به کیفیت کاریکاتور و میزبانی واقعی برای کاریکاتوریست‌های جهان بوده است.

اریک پارز برای «فکو» نیز بسیار موثر بوده است. بدون کمک اریک و همکاری‌اش فکو هرگز به شکل کنونی‌اش در نمی‌آمد برای جشنواره کاریکاتور بین‌المللی «کنوکه-هیست» و «فکو» جای بسی تأسف است که امسال او از کار کناره‌گیری می‌کند.

داوور استمبوک / یوگسلاوی
DAVOR STAMBUK / YUGOSLAVIA